

# שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

עשה תורתך קבע, אמור מעט ועשה הרבה. ובכלל הנ"ל מ"ש חז"ל (אבות דר"נ פ' ח) מלמד שיעשה לו את רבו קבע וילמוד ממנו, וגם בכלל הנ"ל מ"ש (שם פ' יג) מלמד שאם שמע אדם דבר מפי חכם בבית המדרש אל יעשה אותו אלא יעשה אותו קבע. וכל מה שכתבו לעניין עסק התורה, הוא הדין לכל ענייני עבודת ה'. כגון לעניין התבודדות וחשבון הנפש, ולעניין הליכה למקווה, ותפילה בחשק ובכוונה ובקביעות מקום, וכמ"ש חז"ל (ברכות ו:). כל הקובע מקום לתפילתו, אלקי אברהם בעזרו. ואמרו (שם ז:). כל הקובע מקום לתפילתו איביו נופלים תחתיו. נמצא שהברכה עקב הקביעות.

וזה בחינת "והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך". כי הברכה תלויה בעקביות עקב"ב אותיות קב"ע.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד

## מדרש

אדם מישראל שיש לו מנורה שעשויה פרקים פרקים מהו לטלטלה בשבת. כך שנו חכמים המרכיב קני מנורה בשבת חייב חטאת ומשום מה מחייב א"ר אבהו בשם רבי יוחנן המרכיב את המנורה בשבת כאדם שבונה בשבת ומי שהוא בונה בשבת חייב א"ר יוסי ברבי חנינא אימתי שמרו ישראל את השבת כשם שראוי לה. תחלה כשניתנה להן באלוש מנין שנאמר (שמות יז) וישבתו העם ביום השביעי ואת סבור שמא לרעתך נתתי לך את השבת לא נתתי לך אלא לטובתך כיצד א"ר חייא ברבי אבא את מקדש את השבת במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ומזהנה את נפשך ואני נותן לך שכר מנין (ישעיה נח) וקראת לשבת עונג וגו' מה כתיב אחריו (שם) אז תענג על ה' ויתן לך משאלות לבך אמרו לו ישראל ואימתי את נותן לנו שכר המצות שאנו עושים אמר להם הקב"ה מצות שאתם עושים מפירותיהן אתם אוכלים עכשיו אבל שכרו בעקב אני נותן לכם מנין ממה שקרינו בעניינינו והיה עקב תשמעון.

(דברים רבה ג, א)

## תיקון הכללי

ויבא ישראל מצרים (תהלים קה, כג). ובודאי ביאת צדיקים (עושה רושם, ובודאי מטהרת קצת את האויר, וכל מקום שיהודי מגיע לשם יש לו עבודה מיוחדת. ואין מקום בעולם שלא יוכל שם לעבוד את ה', ולפעמים בעבודות ותיקונים מיוחדים המתאימים לעת ומקום ההוא. א"י ויבא ישראל מצרים. היינו למיצר ופרצה דחוקה, כי מן השמים מסבבים שאדם יכנס למצב צר, ששם יש לו נסיון ועבודה מיוחדת שדרכה יוכל להתעלות. ויעקב גר בארץ חם. בארץ חם, מקום של גשמיות וארציות, וחמימות התאווה, שם הצדיק צריך להיזהר ולהתאמץ לא לקבוע מקומו שם, אלא אפילו אם נקלע לשם מכח כורח המציאות - מתאמץ להישאר ולהיות שם רק פג"ר. (מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר עקב לכבוד ... אחרשה"ט!  
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.  
**"והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה, ושמרתם ועשיתם אותם, ושמור לך את הברית... ואהבך, וברכך והרבך"** (דברים ז, יב"ג).

יישוב הדעת ויציבות הולכים ביחד. וכשאדם מיושב בדעתו הוא גם כן יציב, וחוסר יציבות - היא סימן ברור והוכחה לחוסר יישוב הדעת. אדם שיום אחד מגיע לעבודה ויום אחד לא מגיע, או מדי פעם לא מגיע, יום אחד בא לעבודה בזמן, ויום מאחר לעבודה, יום מאחר מעט, ויום מאחר הרבה, אדם שכזה לא יחזיק בסתמא הרבה זמן בעבודתו, כי מסתמא יפטרו אותו. וכן אדם שפוחת חנות, ויום מגיע לחנותו ויום לא מגיע, או שהשעות פתיחה לא קבועות ומסודרות, והרבה פעמים האנשים מגיעים לפתח החנות ומוציאים פתחו נעול, ומתאכזבים ממנו, פשוט יפסיקו לבוא אליו. וכן אדם שמילתו והבטחתו לא מתבצעים יאבד את אמונו עם כל המשתמע מכך.



## עקב עֲנֹה

וְהָיָה תַתָּן אֶמֶת לְעַקֵּב, הֵינִי לְהִיָּרָאָה, כִּי יַעֲקֹב הוּא יִרְאָה, מְלֻשׁוֹן (מְשֻׁלֵי כ"ב): "עַקֵּב עֲנֹה יִרְאָת ה'". אִי נִוְדָאֵי חֶסֶד לְאַבְרָהָם, כִּי אַבְרָהָם נִקְרָא מִי שֶׁבָּא לְרַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְחֶשֶׁם וְתַבְרָה, מְלֻשׁוֹן אָבֹא רָם. וְזֶה שְׁפָתוֹב (בְּזֶהר פֶּלֶק דָּף קצ"ח): "וְהָיָה צָדֵק אֹזֶר מִתְנִיֹו וְאִמּוֹנָה אֹזֶר חֲלָצִיֹו", הֵינִי צָדֵק וְהֵינִי אִמּוֹנָה, אֲלֵא עַד לֹא אֶתְחַבֵּר אֶמֶת בְּתַרְה אֶקְרִי צָדֵק, בִּינֵן דְּאֶתְחַבֵּר אֶמֶת בְּתַרְה אֶקְרִי אִמּוֹנָה, וְכָל טִיבֹו וְכָל נְהוּרָא שְׂרִיא בְּתָה.

(ליקו"מ פו)

ללמוד "דף היומי" הן בעצמו, הן עם חברותא, הן להשתתף בשיעור, אבל יום אחד מגיע, ויום לא, או לפעמים מגיע באמצע, או הולך באמצע, אע"פ שכל רגע שעוסק בתורה הוא יקר וחשוב מאד וכנ"ל, אעפ"כ מזה לא יצמח תלמיד חכם בלשון המעטה.  
וכן אמר רבינו הקדוש ז"ל (שיחות הר"ן סימן יט) נכספתי מאוד להמשיך את העולם אל עשייה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ללמוד כך וכך בכל יום ולא יעבור, וכיוצא. ואמר שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאוד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעבירות, חס ושלום רחמנא ליצלן, רחמנא לישובן, אעפ"כ הכח של התורה גדול כ"כ, עד שיכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חוק קבוע וחיוב חזק ללמוד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה ע"י התורה. כי כח התורה (בקביעות) גדול מאד, ע"כ. ואכן ביום הדין הגדול והנורא מיד בתחילתו שואלים אותו על כך כמ"ש חז"ל (שבת לא). אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרין לו נשאת ונתת באמונה, "קבעת" עיתים לתורה. והרי הברכה תלויה בכך כמ"ש חז"ל (ברכות לה:). דורות הראשונים עשו תורתם קבע ומלאכתם ארעי, זה וזה נתקיימו בידם, דורות אחרונים שעשו מלאכתם קבע ותורתם ארעי - זו וזו לא נתקיימה בידם.  
וכן אמרו (יומא יט:). ודברתם במ (דברים ו, ז) עשה אותם קבע ואל תעשם ארעי, וכן יעצו חז"ל (אבות פרק א מט"ו).

**הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)**

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. ולבר מן דין אין האדם יודע כלל וכלל מהו טוב בשבילו, ומהו להיפך, כי אין האדם יודע כלל מהנעשה עמו ומה רוצים למעלה לעשות ממנו, ומה יולד מחר מהנעשה היום עמו, כי השי"ת מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, וכל יום ויום נמשך חסד חדש בעולם לכל הבריאה, וע"כ אין לאדם להתעקש על שום דבר, כי יש מתעקש לבנים ולבסוף יש לו מהם יסורים ח"ו, כי בהנהגת ה' רוב הסתום מהגלוי ובהדי כבשי דרחמנא למה לך, (עיין ברכות דף י.) ולאדם אין לו אלא לעשות את שלו בתמימות ולא יותר וה' הטוב בעיניו יעשה, ויש רודף אחר העושר ונתקיים אצלו (משלי כח) ואץ להעשיר לא ינקה (שם יג) ויש מתעשר ואין כל, ולפעמים העושר בתחילתו מאיר לו פנים בגשמיות ולפעמים גם ברוחניות ולבסוף הוה עושר שמור לבעליו לרעתו (עיין קהלת ה), וכמ"ש חז"ל (פסחים ק"ט). זה עושרו של קורח, וכמ"ש חז"ל (סנהדרין קח). שדור המבול לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה וכן אנשי סדום (שם, קט).

(מתוך הספר "יש מאין")

**ואשברם לעיניהם**

וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ומובא בפרוש רש"י על פסוק לעיני כל ישראל שגשאו לבו לשבר הלוחות לעיניהם שגאמר ואשברם לעיניהם. והספימה דעת המקום לדעתו וכו' שגאמר וכו' יישר כהף ששברת. ולכאורה תמויה מה לו להזכיר שבח כזה בענין נפלאות גדלת משה. אך באמת גם זה הוא נפלאות נוראות גדלתו של משה, שפון לדעת ה' ותברך לשבר הלוחות אז אחר מעשה העגל. פי עקר חטא העגל היה על ידי הערב רב שהחטיאו את ישראל, וזה היה פגם החובלים שבאים בעניימים להתפקן. ומעצם קלקולם הם פוגמים גם את הנעימים כמבאר מזה לעיל (ובמקום אחר בהלכות ברפת הפרות ובהלכות כבוד אב ואם).

פי משה רבנו רצה לקרב את הערב רב כדי שיתפקנו, פי הערב רב היו ממצרים שהיא ערית הארץ עקר והמת חוץ לארץ ההפך מארץ ישראל ממש, ושם עקר פגם החובלים המקלקלים ביותר. וסבר משה מאחר שישאר יוצאים ממצרים לבוא לארץ ישראל לקבל את התורה שהיא בחינת השפעת הנעם העליון, על ידי זה יוכלו גם החובלים האלו שהם הערב רב להתפקן. אבל באמת מעצם רבוי והמתם וקלקולם לא די שלא נתפקנו אף גם קלקלו את ישראל שקבלו את התורה שהיא בחינת נעם והחטיאום בעגל. ועל כן כשראה משה זאת נשאו לבו לשבר הלוחות לעיניהם. ועל ידי זה דיקא תקן הרבה. פי אמרו רבותינו זכרונם לברכה שעל ידי שבירת הלוחות נמשך שכחה, ועל ידי השכחה שנתנה על ידי שבירת הלוחות נמשך כל המחלקת שבישראל. דהינו המחלקת שבקדשה של התנאים ואמוראים. פי עקר מחלקתם על ידי השכחה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן נתרבה המחלקת. דהינו על ידי שכחה שבאה עליהם מחמת שלא שמשו כל צרכן. ועל כן באמת אמרו רבותינו זכרונם לברכה שם, ואותו היום שנתנה המחלקת היה דומה כיום שגשבתו בו הלוחות, שגשבתו בו הלוחות דיקא. פי משם בעצמו נתנה המחלקת על ידי השכחה שנמשך משם. נמצא שכל המחלקת דקדשה נמשך משבירת הלוחות. ועל ידי זה דיקא נעשה תקון גדול בענין החובלים הנזכרים לעיל, שהם בחינת מחלקת כ"ל. פי אין הדין נמתק אלא בשרשו, ועל כן דיקא על ידי מחלקת שבקדשה שנמשך על ידי שבירת הלוחות, נמתק ונתבטל יניקת החובלים שהם בחינת מחלקת דסטרא אחרא. [וכמובא בדבריו זכרונם לברכה במקום אחר על פסוק בקמים עלי מרעים בסימן רעז לקוטי חלק א].

(ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות תפלת המנחה הלכה ו אות יא)

**"ושמתם את דברי אלה על לבבכם"**

עקר בנין השי"ת עולמות הם מאור השכל והצמצום, שעל-ידי שתי בחינות אלו דיקא בשמיעתם יחד בתכלית האחדות, על-ידי בנין כל ההשגות אמתיות, שהם בחינת השי"ת עולמות, שהם שעשוע עולם הבא וקבול שכר הצדיקים לעתיד לבוא (עי' השגת אלקות, אותיות יט כ). וזה בחינת שמע והיה אם שמע, פי 'שמע' הוא קבלת יחודו ואחדותו ותברך, וכל הפרשה שם מדרגת בלשון יחיד, שמרמו על עצם אור השכל האמת שהוא כלו אחד; אבל זהו זהו שמע נאמרה בלשון רבים זה מרמו על הצמצומים של השכל, ששם מתחיל בחינת חלוקי דעות, פי כל אחד מקבל השכל של השגת אלקותו ותברך כפי צמצומו שבדעתו, כפי מה דמשער בלבו. ועל-כן בפרשה זאת דיקא הוא מזהיר: השמרו לכם פן יפתה לבבכם אחר העבודה וזה, שהוא בחינת מחלקת, בחינת 'חלק לבם וכו', וכמבאר בפנים. פי כשבא השכל לתוך הצמצומים, שאז בהכרח שיתחלק לבחינת ארבע רוחות, שכל אחד ישיג כפי צמצומו, כפי מה דמשער בלבו, שמונה נמשך שרש המחלקת, על-כן שם צריכין לזהר מאד ממחלקת גמור חס ושלום, שהוא בחינת עבודה וזה. וזה: 'ושמתם את דברי אלה על לבבכם', שתישמו דברי אלה שאני מזהיר אתכם על אמונת יחודו ותברך וקבלת מצותיו, תשימו על לבבכם, שכל אחד כפי השעור שבלבו יקבל דברי אלה, הינו אף-על-פי שהשעור שבלבו משנה ומחלק מברו, אף-על-פי-כן אל תסורו חס ושלום על-ידי-זה לצד אחר חלילה, לצד מחלקת גמור חס ושלום, שהוא בחינת עבודה וזה, רק תקבלו ותשימו דברי אלה על לבבכם, דהינו לחזר תמיד למקור האחדות, לידע ולהאמין שכל השנוי דעות וכל המחלקת וכל הצמצומים כלם שבים אל מקום אחד, פי הכל נמשך ממנו ותברך.

(אוצר היראה מחלקת ונצחון אות לב)

**"פן תאכל ושיבעת... ורם לבבך..."**

פי אפילו ההתלהבות דקדשה חוץ מהמדה הוא בחינת רום-לבב וגסות, שעל-ידי-זה יכול להפסל לגמרי, חס ושלום, בחינת 'ורם לבבך ושכחת וכו' כמבאר בפנים. ועל-כן צריכין לקדש האכילה של ישראל בכמה קדשות וכמה מצות על-פי התורה, כדי שלא יבער הלב על-ידי האכילה חוץ מהמדה, חס ושלום, לימין ולשמאל, פי שניהם אינם טובים כ"ל. וזה בחינת נטילת-ידיים לסעודה, פי צריכין לקדש את הידים (שהם במקום הכנפים כדוד) במים, ששם רוח אלקים מרחפת על פני המים, שהוא בחינת הרוח שבכנפי ראה שמקור חמימות הלב שיהיה במדה ובהדרגה, ושרשו נמשך מבחינת הרוח אלקים המרחפת על מימי התורה הקדושה, שעל-ידי התורה מקררין בחינת השני החמימות הנ"ל. וזה בחינת מתנות כהונה ולויה שצריכין לתן מהתבואה והלקח, וכל זה בכדי לקדש את האכילה בכדי שיהיה חמימות הלב כקדשה כראוי בהדרגה ובמדה כ"ל. (ה' תרומות ומעשרות, הל' ג, אותיות ב ד ה)

לעילוי נשמת  
תמונת אסתר ע"ה  
נלב"ע מ"ז שבט  
תנצבה.  
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה  
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת  
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו  
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה  
050 - 4161022  
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל  
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע  
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א



לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת  
שלמה בן אברהם חיון ז"ל  
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח  
חזרה בתשובה שלמה